

ΒΙΛΛΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ: ΟΙ ΦΑΛΤΣΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ ΜΙΑΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΤΡΑΓ-ΩΔΕΙΑΣ

Με αυτό το κείμενο δηλώνουμε παρόντες και αλληλέγγυοι στους συντρόφους/ ισες της Βίλλα Ζωγράφου. Στους μαθητές, φοιτητές, σπουδαστές, στους εργαζόμενους, τους άνεργους, τους ανασφάλιστους και τους επισφαλώς εργαζόμενους που απαρτίζουν την οριζόντια, αντιεραρχική και αμεσοδημοκρατική συνέλευση της κατάληψης.

Δηλώνουμε παρών ως σωματείο βάσης όπως παρών δηλώνουν και τα ταξικά μας αδέρφια από τη Βίλλα Ζωγράφου αλλά και κάθε γωνιά του Υμηττού κάθε φορά που το σωματείο μας, μέσα από διαδικασίες σύνθεσης - συνδιαμόρφωσης και κοινές συνελεύσεις, διεξάγει εργατικούς αγώνες στην περιοχή.

Καταλαβαίνουμε πως ίσως κάποιοι να έχουν εκπλαγεί από την κατεπείγουσα διαδικασία με την οποία ο «πρώτη φορά αριστερά» δήμος Ζωγράφου αποφάσισε τη μεταφορά του δημοτικού ωδείου στο χώρο της κατάληψης. Με την ομόφωνη μάλιστα γνώμη της πολιτικής του ψυχοκόρης, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αλλά και του ΚΚΕ που μάλλον θεωρεί πως η ιστορική του διάσπαση που πλέον φέρει την επωνυμία ΣΥΡΙΖΑ, στη συγκεκριμένη περίπτωση έπαψε «να κουβαλάει νερό στο μύλο της αντίδρασης» και δεν αποτελεί «ουρά της δεξιάς».

Κι ίσως κάποιοι να αναρωτιούνται πως είναι δυνατόν τρία αριστερά κόμματα που σφάζονται στην ποδιά του «λαού» προκειμένου να υπηρετήσουν τα συμφέροντά του, να ψηφίζουν ομόφωνα πως, στο εν λόγω δημοτικό ωδείο οι εργαζόμενοι θα προσληφθούν με μνημονιακή εργασιακή συνθήκη. Πως θα έχουν εργασιακή σχέση εργολάβου, θα πληρώνουν οι ίδιοι για την ασφάλισή τους και θα αμείβονται ανάλογα με το τζίρο των διδασκτρών.

Δημοτικό ωδείο λοιπόν, με δίδακτρα λίγο λιγότερα ή αντίστοιχα με τα δίδακτρα του ιδιωτικού Εθνικού Ωδείου, δηλαδή από 60 κατ' ελάχιστο έως 90 ευρώ το μήνα. Προφανώς για τους φίλους και τις φίλες ψηφοφόρους της αριστεράς έτσι γκρεμίζονται οι ταξικοί φραγμοί στη μουσική παιδεία. Γιατί ποιος δεν μπορεί σήμερα να δαπανήσει χίλια ευρώ το χρόνο ανά παιδί για να διδαχθεί μουσική;

Οπότε, σύμφωνα με την αριστερή πλέον αφήγηση, οι ταξικοί φραγμοί γκρεμίζονται με όπλα την επισφαλή ελαστική εργασία και την εμπορευματοποίηση. Ο «πρώτη φορά αριστερά» δήμος Ζωγράφου δίνει σε όλους το δικαίωμα να αγοράσουν παιδεία. Βέβαια, το αν έχει κάποιος τα χρήματα για να αγοράσει αυτό το «δικαίωμα» παραμένει ένα αποκλειστικά προσωπικό του πρόβλημα.

Δυστυχώς όμως, ακόμη κι αυτή η πρόχειρη, ελλειμματική και βαθιά ταξική πρόταση του δήμου περί δημοτικού ωδείου είναι προσχηματική. Όπως προσχηματική είναι και η πρόταση του «πρώτη φορά αριστερά» δήμου Νέας Φιλαδέλφειας που θέλει να γκρεμίσει την κατάληψη «Στρούγκα» για να χτίσει ΚΑΠΗ. Αυτό που πραγματικά επιδιώκουν είναι η έξωση των καταληψιών με κοινωνικές προφάσεις τύπου «δημοτικό ωδείο» ή «ΚΑΠΗ» προκειμένου να υφαρπάξουν με ψεύδη την κοινωνική συναίνεση. Και με τους καταληψίες απόντες, να δημιουργήσουν το απαραίτητο ενδιάμεσο στάδιο, να πετάξουν τις μάσκες της κοινωνικής ευθύνης και ευαισθησίας και να θέσουν σε εφαρμογή τις πραγματικές τους επιδιώξεις όπου τα φιλέτα όπως η

Βίλλα Ζωγράφου ή το Ελληνικό λίγο νοτιότερα, θα θυσιαστούν στο βωμό του κέρδους και της «ανάπτυξης».

Και να μην ξεχνάμε πως ως βαθιά συστημικοί, εμποτισμένοι από τη λογική της «κρατικής συνέχειας» ξέρουν πως το πρόβλημα είναι βαθιά πολιτικό για να λυθεί αποκλειστικά με κατασταλτικές μεθοδεύσεις. Εξάλλου το έχει δηλώσει ευθαρσώς και ο «πρώτη φορά αριστερά» αναπληρωτής υπουργός Προστασίας του Πολίτη, Γιάννης Πανούσης:

“Η μεταπολίτευση έχει δημιουργήσει κάποιους όρους ανομίας και πρέπει το πολιτικό σύστημα να τα λύσει όλα αυτά. Δεν θα λύνει η αστυνομία ζητήματα που έχουν να κάνουν με ομάδες αντιεξουσιαστών. Αλλά και όταν τα λύνει, θυμίζω στη Βουλή τους συλλάβαμε όλους, όπως είδατε αφέθηκαν ελεύθεροι. Άρα το πρόβλημα αυτό παραμένει ένα πρόβλημα της πολιτικής και όχι της αστυνομίας”.

Και λίγο παρακάτω συμπληρώνει *“ο πρωθυπουργός μου είπε ότι με έβαλε σε αυτή την θέση γιατί εκτιμά το Σώμα. Διότι ήμουν δάσκαλος σας σε πολλές γενιές και από την πορεία το χρόνου”.*

Έχει εκπαιδεύσει γενιές και γενιές συστημικών παραγάλων, των οποίων είναι μέντορας και οι οποίοι προπαγανδίζουν τις θέσεις του σε κάθε κοινωνικό πεδίο οπότε εν δυνάμει μπορούν να εγγυηθούν την εφαρμογή της κατασταλτικής πολιτικής της κυβέρνησης, θα προσθέταμε εμείς.

Η εξουσία, άσχετα με τον περιστασιακό της μανδύα δεν τρέφει αυταπάτες, έχει μπόλικους άσους στο μανίκι και ξέρει να παίζει και τον καλό και τον κακό μπάτσο. Η Βίλλα Ζωγράφου και κάθε πολιτικός, κοινωνικός, πολιτιστικός, εργασιακός, ή συνδικαλιστικός χώρος που λειτουργεί με οριζόντιες, αντιεραρχικές δομές και προωθεί την αυτοοργάνωση είναι φύση και θέση στον αντίποδα της λογικής του κάθε υφυπουργού, των κομμάτων, των πολιτικών γραφείων, των κεντρικών επιτροπών και των χαρισματικών ηγετών. Και είναι το δομικό μας μοντέλο, είναι η πολιτική μας κουλτούρα αυτό που πλανιέται σαν φάντασμα πάνω από τα κεφάλια τους, αυτό που βρίσκεται διαρκώς απέναντί τους, που τους κόβει ψήφους, αυτό που προτρέπει τον κόσμο να πάψει να ψάχνει για σωτήρες και φρούδες ελπίδες αλλά να πάρει τη ζωή στα χέρια του και να αγωνιστεί συλλογικά για την εργασία, το περιβάλλον, τον πολιτισμό, τη ζωή και την αξιοπρέπειά του.

ΔΕΝ ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΟΜΑΣΤΕ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ,

ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ.

**ΠΟΡΕΙΑ ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΙΟΥΝΗ ΣΤΙΣ 12:00 (ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΠΛ.ΓΑΡΔΕΝΙΑΣ, ΖΩΓΡΑΦΟΥ).**

Συντροφικά και πάντα αλληλέγγυα,

Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου.

20 Ιουνίου 2015